

Ey mü'mine kin ve adâvet besleyen insafsız adam!

Yirmi İkinci Mektup/Birinci Mebhas/Birinci Vecih:

Hakikat nazarında zulümdür.

Ey mü'mine kin ve adâvet besleyen insafsız adam! Nasıl ki sen bir gemide veya bir hanede bulunsan, seninle beraber dokuz masum ile bir canı var. O gemiyi gark ve o haneyi ihrak etmeye çalışan bir adamın ne derece zulmettiğini bilirsin. Ve zalimliğini, semavata işittirecek derecede bağıracaksın. Hattâ bir tek masum, dokuz canı olsa yine o gemi hiçbir kanun-u adaletle batırılmaz.

Aynen öyle de sen, bir hane-i Rabbaniye ve bir sefine-i İlahiye olan bir mü'minin vücudunda iman ve İslâmiyet ve komşuluk gibi dokuz değil belki yirmi sıfât-ı masume varken; sana muzır olan ve hoşuna gitmeyen bir canı sıfatı yüzünden ona kin ve adâvet bağlamakla, o hane-i maneviye-i vücudun manen gark ve ihrakına, tahrip ve batmasına teşebbüs veya arzu etmen, onun gibi şenî ve gaddar bir zulümdür.